

כמעט בכל המפלגות יש התפוררות והתפלגות - עוד לפני

שהבחירות נראות באופק. מה קורה בכל אחת מהן? מדוע?

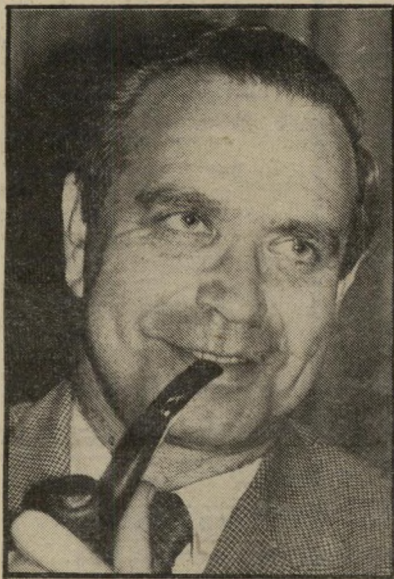
התערבת מתפוררת

הפרקים במערכת הפוליטית. לקראת פירסום המסקנות עורכים המצד בימים הקטנים שבתוך המפלגות את כוחותיהם, כדי להיות בעמדות נוחות יותר בשעת המשבר, אם תבוא. ההיערכות הזאת עצמה מעמידה את הפרקים הקיימים כבר, ולקראת הבחירות הבאות — אם יקדמו, עשוי הבחור הישראלי למצוא לפניו מערכת פוליטית חדשה, כמעט בלתי-ימכת.

ככל המפלגות ממתניים למסקנות ועדת-החקירה. איש אינו יודע מה יהיו המסקנות האלה, ואיש גם אינו יודע מה תהיה השפעתן. אך דבר אחד ברור לכולם: עד שלא יתפרסמו, אין פעם לעשות חשבונות פוליטיים לפווח כלשהו.

אך כבר עכשיו, הזקא לקראת פירסום המסקנות האלה, מתגלים

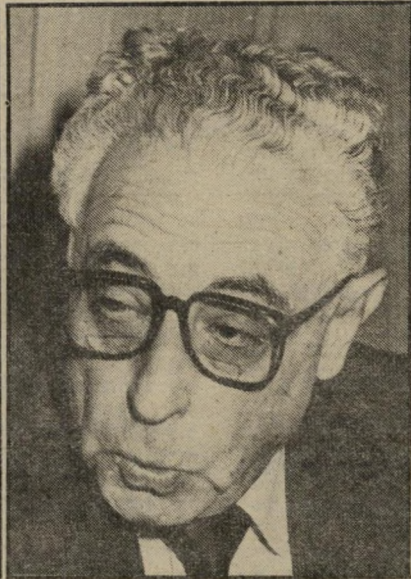
הליכוד: הכל תלוי בתיווך של שימחה ארליך

פח

בגין

ברמן

החוצה. כמו שמכנים זאת בליברלים, או שהוא יתווך. פנימה. זה תלוי בי מידה רבה במנחם בגין. ארליך עדיין מעריך שאם יעמוד בגין בראש הליכוד — ולשם כך צריך בחי רות מוקדמות — הוא יוכל לזכות שוב בשילטון. אם ירוש בגין, לא יהיה עוד ליכוד. קשה להניח שארליך יוכל למצוא שפה משותפת עם יצחק שמיר או עם דויד לוי.

גרמן מתיימרים לייצג את המעמד הר בינוני. חבריהכנסת צבי רנר מייצג את העובדים הליברליים. יצחק זייגנר ר פסח גרופר מייצגים את אירגוני האי כרים, ויש גם נציגים נאמנים לקבלנים ולבעלי-הבתים. וכולם גם יחד — למרות רצונם — ממתנים למנהיג המחלים של המפלגה, שימחה ארליך. השאלה הגדולה היא אם ארליך יתווך

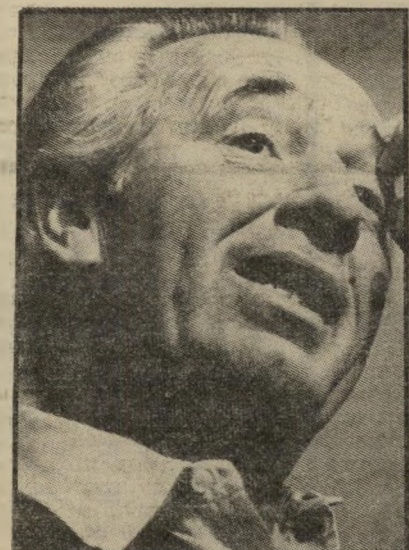
ליטיות בתוך הליברלים. המיליונר ישראל סחרוב יכול לגרום לשר יצחק מודעי להיות בעלי-בריתו הנאמן ביותר של אריאל שרון — או אופוזיציונר תקיף, הכל על-פי מעמדו שלו בהנהלת התעשייה האווירית. הר מיליונר שאול איזנברג יכול לגרום לשר אברהם שריר לקיים ברית אמיצה עם השר גידעון פת — או להפך אותה. חבריהכנסת יצחק ברמן ודרור זיי

שזרות מיפלגת השילטון חוש- שים מן הפירסום החודשי של על- יית המדד יותר מאשר מן הפירסום החד-פעמי של מסקנות ועדת-החקירה. בליכוד יודעים כי "הכלכלה הנכונה" של שרה-אוצר יורם ארידור היתה אחר ראת לכך שהשילטון יאשר בידי ה- ליכוד, לא פחות — ואולי יותר — מן הכאריזמה המפורסמת של מנחם בגין. היום כבר אין מי שחושבים שארידור מעלה כלכלה נכונה. העובדה שנושא התאחדות התעשיינים תוקף את הממשלה בחריפות רבה יותר מזו של מוכ"ל ההסתדרות, מעוררת שם חששות כבדים ביותר. גם ההצלחה הר יחסית של השביתות שההסתדרות הכי ריזה עליהן בשבועות שעברו מעוררת דאגה. אם התעשיינים הם באופוזיציה וגם העובדים הם באופוזיציה, אל מי ישנה הליכוד בבחירות הקרובות הול- כות?

מי שמבין זאת היטב הוא ראשה- ממשלה, מנחם בגין. שינסה לשמור על אחדות הליכוד בכל מחיר, וידחה את כל התביעות של חבריו חמומי-המוח מ- תנועת החרות לקצץ בכוחם של "ה- טרמפיסטים" הליברלים. בגין יודע, ש- ההבדל בין הליברלים בתוך הליכוד ו- בין הליברלים מחוצה לו, הוא ההבדל בין שילטון ואופוזיציה. בגין רוצה שיל- טון.

אך חלק מן הליברלים אינו בטוח שהוא רוצה בשילטון של בגין. המיפלגה הזאת, יורשתה של מיפלגת הציונים- הכלליים, היא מין אוסף של בעלי חל- קות פוליטיות קטנות. שכל אחד ואחד מהם מייצג קבוצה מסוימת של אילי- הון. לפיכך, אין שום משמעות של ממש לבריתות פוליטיות או למחלוקות פו-

המעורר: הברית המזודה בין רפי" ואחדות-העבודה

פרס

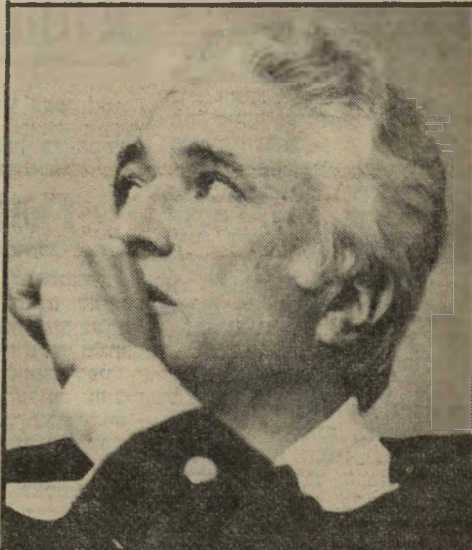

רבין

מיפלגת האופוזיציה הגדולה מתלוצצים עכשיו ואומרים, כי ה- ברית האיתנה ביותר במיפלגת העבודה היא הברית שבין שימרון פרס ויצחק רבין. שניהם מאוחדים נגד "החטיבה" החדשה של אליהו שפייר, ושניהם מ- אחדים נגד הענק הקם עליהם מהיכל הנשיאות בירושלים.

קל מאוד לזלזל בברית, הבוסים ש- הקים הח"כ ממחוז תל-אביב. אך צריך לזכור כי האנשים שכנס שפייר תחת דיגלל של המתנה השלישי הם אותם שמחלקים משרות וכיבודים, ומחזיקים בידם שליטה במנגנונים ובכסף. הם יכיר לים לקנות לעצמם שליטה חזקה למדי בוועידה ובעיקבות זאת גם במרכז ה- מיפלגה, ולהוות כוח חזק בפורום שיק- בע מי יהיה המנהיג הבא של מיפלגת העבודה.

מלבד שלושת המחנות המוצהרים הר אלה — מתנה פרס, מחנה רבין ומחנה שפייר — נרקמת ברית נוספת, שאיש לא היה מעלה על דעתו שתיתכן כמותה לסני עשר שנים: זו ברית בין הניצים של רפי" ובין הניצים של אחדות-ה-

שפייר